

apstrādi. Tādējādi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes priekšmets varot būt arī plašāka pielietojuma programmatūra. Turklāt ar reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas programmatūru strādājot arī inženieri un citas personas, kurām neesot zināšanu specifiskajā komercdarbības jomā. Tādēļ Vispārējās tiesas vērtējums esot balstīts uz nepareizu faktisko pamatu.

Turklāt Vispārējā tiesa, tāpat ņemot vērā neatbilstošus faktus, esot ieņēmusi nostāju, ka, lai gan sastāvdaļai "ROI" dažādās valodās ir dažādas nozīmes, savienojumā ar vārdu "ANALYZER" sabiedrība elementu "ROI" vienmēr uztver kā "Return On Investment". Šajā sakarā Vispārējās tiesas argumentācija esot kļūdaina tiktāl, ciktāl [tā uzskatījusi], ka reģistrācijai pieteikto preču zīmi konkrētā sabiedrības daļa bez turpmākas apsvēršanas uztvers kā "investīciju rentabilitātes analīzes instrumenta" apzīmējumu.

Turpinājumā, pieņemot reģistrācijas šķēršļu attiecībā uz datoru programmatūru esamību, Vispārējā tiesa esot kļūdaini novērtējusi pamatā esošās preces un pakalpojumus. Pēc veiktās preču zīmes sadalīšanas apzīmējums attiecībā uz šīm 35. un 42. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem jau esot ticis tiesiski saistoši reģistrēts.

Visbeidzot, norāde attiecībā uz ES iepriekš veiktajām reģistrācijām, tas ir, Kopienas preču zīmju reģistrācijām, esot tikusi noraidīta ar pamatojumu, ka valsts preču zīmes nevar ņemt vērā. Arī šeit esot tikuši pieņemti neatbilstoši lietas apstākļi.

Prasība, kas celta 2010. gada 17. novembrī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-542/10)

(2011/C 30/41)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — Ē. Habiak un S. La Pergola)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvus un administratīvus aktu, kas vajadzīgi, lai pilnībā transponētu Eiropas Parla-

menta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvu 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK ⁽¹⁾ vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Polijas Republika nav izpildījusi tai šīs direktīvas 94. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2007/64 transponēšanai beidzās 2009. gada 1. novembrī.

⁽¹⁾ OV L 319, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2010. gada 8. septembra spriedumu lietā T-458/08 Wilfer/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2010. gada 23. novembrī iesniedza Hans-Peter Wilfer

(Lieta C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Hans-Peter Wilfer k-gs (pārstāvis — W. Prinz, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2010. gada 8. septembra spriedumu lietā T-458/08;

— piespriest otrajam lietas dalībniekam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.